Ets tu, Senyor, qui entres

Per GloriaA el dc., 20/03/2024 - 00:00

Ets tu, Senyor, qui entres
muntat en un pollí, humilment
i sense més pretensió que complir
la voluntat d'Aquell que et sosté.
Per celebrar la teva passió, mort i resurrecció
i, patir, plorar i morir
per a que no ho fem per sempre nosaltres.

Ets tu, Senyor, qui entres
envoltat de música i salms
amb palmes a les mans, crits de joia i aclamacions.
Perquè, les teves hores tristes, encara que siguin grans
avui son anunciades i publicades d'aquesta manera:
Servent, entre els servents.
Pobre, entre els pobres.
Obedient, fins a la mort.
Dòcil, en la camí cap a la creu.
Fort, davant la debilitat dels qui t'envolten.

Ets tu, Senyor, qui entres,
surts a l'escenari de la Jerusalem,
la ciutat que avui t'aclama
i, la urbs, que demà et donarà l'esquena.
La ciutat que avui et beneeix
i, l'avalot que demà cridarà: Crucifica'l!
Avances per aquesta ciutat, Jerusalem,
que son els carrers per als que nosaltres caminem:
cruïlles de falsedats i d'enganys
de veritat a mitges que son grans mentides
d'amistats i de traïcions
de fidelitats i de desercions
d'amics que compren i es venen

Ets tu, Senyor, qui entres,
perquè saps que, per guanyar,
s'ha de saber perdre.
Perquè amb la teva entrada triomfal a Jerusalem
ens convides a deixar-nos enterrar
per a que a l'alba despertem a l'eternitat.
Perquè, al pujar pels nostres carrers
ens mostres que, en la creu que t'espera,
es troben multitud de respostes
davant de tants interrogants de l'home.

Javier Leoz